

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky  
Spisová značka: 7Svk/14/2022  
Identifikačné číslo spisu: 4019200517  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. júna 2023  
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4019200517.1

## ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: NUBIUM, s.r.o., so sídlom Trenčianska 705/55, 821 09 Bratislava, IČO: 47 545 674, právne zastúpený advokátom JUDr. Jánom Mišurcom, PhD., so sídlom Záhradnícka 27, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Štefánikova trieda 69, 949 01 Nitra, za účasti: Mesto Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 60, 950 06 Nitra, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2019/018220 zo dňa 12.07.2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/62/2019-153 zo dňa 08.04.2021 takto

### rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalovanému a ďalšiemu účastníkovi konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 26S/62/2019-153 zo dňa 08.04.2021 zamietol ako nedôvodnú podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) žalobu žalobcu zo dňa 26.09.2019, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2019/018220 zo dňa 12.07.2019 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) v spojení s rozhodnutím Mesta Nitra č. 133/2018-013-Re zo dňa 21.12.2018. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný rozhodol o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu stavebného úradu č. 133/2018-013-Re zo dňa 21.12.2018 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“) tak, že odvolanie zamietol a rozhodnutie potvrdil.

2. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia žalovaný uviedol, že konanie sa začalo na základe žiadosti žalobcu zo dňa 29.12.2017 o zmenu doby trvania reklamnej stavby. Žalobca predložil nájomnú zmluvu, uzatvorenú medzi ním a vlastníkom pozemku Mestom Nitra, vrátane dodatku. Nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú do 31.12.2017. Žalobca nepredložil žiadny iný

doklad, ktorým by preukazoval iné právo k pozemku. Súčasťou spisového materiálu je žaloba na vypratanie nehnuteľnosti, podaná Mestom Nitra dňa 29.01.2018 proti žalobcovi ako vlastníkovi reklamných stavieb na Okresný súd Nitra. Žalovaný konštatoval, že nájomný vzťah medzi žalobcom a mestom Nitra sa neobnovil tak ako tvrdil žalobca, nakoľko prenajímateľ Mesto Nitra podal v lehote žalobu na vypratanie nehnuteľnosti. Ust. § 676 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“) podmieňuje zánik nájomnej zmluvy len podaním návrhu na vypratanie nehnuteľnosti na súde, pričom podmienkou zániku nájomnej zmluvy nie je právoplatné rozhodnutie súdu vo veci. Stavebný úrad predloženú nájomnú zmluvu a doplnené podklady vyhodnotil stavebný úrad ako doklad, ktorým žalobca nepreukázal iné právo k pozemku, čo znamená, že bol povinný zastaviť konanie v zmysle ust. § 60 ods. 2 písm. b/ z.č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej stavebný zákon). Stavebný úrad neaplikoval ust. § 60 ods. 1 stavebného zákona, nakoľko konanie zastavil podľa ust. § 62 ods. 2 písm. b).

3. Správny súd v odôvodnení svojho rozhodnutia (bod 23) skonštatoval, že v konaní vedenom na tomto správnom súde pod sp. zn. 11S/42/2019 bolo predmetom prieskumu taktiež rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, ktoré boli vydané na základe žiadosti, resp. odvolania totožného žalobcu. V oboch žalobách bola zo strany žalobcu použitá zhodná argumentácia, obe práve veci sú skutkovo totožné, obe podania žalobcu vychádzali z jednej zmluvy o nájme, pričom jediným rozdielom v týchto veciach je, že reklamné stavby, u ktorých podával žalobca žiadosť o zmenu doby jej trvania, sa nachádzali na rôznych pozemkoch.

4. Správny súd ďalej v odôvodnení uviedol (bod 24), že tak ako v konaní sp. zn. 11S/42/2019 a sp. zn. 26S/38/2019, ani v tomto konaní nebolo možné akceptovať argumentáciu žalobcu, a to s poukazom na závery, ktoré sú uvedené v odôvodnení rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/42/2019-148 zo dňa 09.09.2020. Správny súd preto poukázal na skutkové a právne závery vyššie uvedeného rozsudku, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil a preto v zmysle § 140 SSP na tieto v celom rozsahu poukázal.

5. Proti uvedenému rozsudku včas podal žalobca (ďalej tiež ako „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP. Žiadal, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zmenil tak, že zruší preskúmané rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vec vráti prvostupňovému správnenému orgánu na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Poukázal na odôvodnenie krajského súdu v bode 31 rozsudku sp. zn. 11S/42/2019-148, týkajúce sa toho, že správne orgány nenahrádzajú činnosť civilných súdov a namietal, že správne orgány nereflektovali doslovné znenie ust. § 137 stavebného zákona. Ďalej namietal, že správne orgány neposudzovali ani to, že by tu otázka sporu o akejkoľvek občianskoprávnej námietke bola a bez ohľadu na obsah spisu o takej otázke rozhodli. Podľa sťažovateľa predpoklad, že len podanie žaloby ďalším účastníkom je dôvodom pre neunesenie dôkazného bremena sťažovateľa k trvaniu nájmu, predstavuje prejudikovanie rozhodnutia civilného súdu. Rozhodnutie správneho súdu stotožňujúce sa v druhej časti bodu 31 odôvodnenia s argumentáciou žalovaného je buď nesprávnym alebo neúplným právnym posúdením viacerých otázok vyplývajúcich z povinností správnych orgánov podľa § 137 stavebného zákona a/alebo v spojení s § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorú by správny súd nemal pripustiť. Sťažovateľ uviedol, že odôvodneniu v bode 31 neporozumel, preto podľa jeho názoru v rozhodnutí správneho súdu absentuje náležitosť rozhodnutia v podobe presvedčivého a pre priemerného adresáta pochopiteľného odôvodnenia aplikácie ust. § 137 stavebného zákona.

7. Sťažovateľ namietal, že k preukázaniu trvania tzv. iného práva po jeho preukázanom vzniku je možné dospieť aj iným spôsobom, než predložením dokladov. Sťažovateľ ďalej uviedol cit.: „Pokiaľ Správny súd vyvodil z obsahu administratívneho spisu, že žiadosť Sťažovateľa nebola úplná, podľa jeho názoru sa stotožnil s postupom správneho orgánu prvého stupňa a po ňom žalovaného, ktorý vyslovil názor a predpisoval, že je potrebné doložiť doklad o existencii práva, napriek tomu, že zákon netreba dokazovať“.

8. Sťažovateľ je toho názoru, že závery správneho súdu nekorešponujú s obsahom administratívneho spisu, ktorý zjavne neobsahuje všetky podklady a nebol predložený v riadne vedenej a úplnej podobe, najmä v časti spisu pred správnym orgánom prvého stupňa. Obsah administratívneho spisu totiž neumožňuje ďalšiemu účastníkovi, ktorý namietal zánik právneho vzťahu, aby vo veci konal, či sa vyjadroval, ak mu nebolo oznámené začatie konania podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona. Sťažovateľ ďalej uviedol, že body 31 až 34 napádaného rozsudku (s odkazom na iné rozhodnutie správneho súdu v zmysle ust. § 140 SSP), nie sú v súlade s požiadavkami na riadne a presvedčivé odôvodnenie rozsudku.

9. Pokiaľ išlo o neakceptovanie námietky, týkajúcej sa prevodu vlastníckeho práva k reklamným stavbám, sťažovateľ namietal, že mu nie je zrejmé, akým spôsobom mal vrátiť napadnuté rozhodnutie žalovanému, čo konštatoval krajský súd. Uviedol, že kúpna zmluva je zo dňa 11.02.2019, pričom odvolanie je zo dňa 06.02.2019, preto kúpna zmluva bola pripojená až k žalobe.

10. K otázke namietanej predpojatosti zamestnancov správneho orgánu, sťažovateľ uviedol, že táto námietka bola vo všeobecnosti podaná 29.09.2017, ešte pred podaním žiadosti na stavebný úrad v prejednávanej veci a smerovala voči všetkým konaniam, ktoré sú prejednané na prvostupňovom správnom orgáne. Skutočnosť, že sa nenachádzala v administratívnom spise, je podľa názoru sťažovateľa problémom obsahu predloženého administratívneho spisu.

11. Sťažovateľ namietal, že krajský súd sa v súvislosti so zásadou voľného hodnotenia dôkazov odchýlil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (sp. zn. 4Sžo/3/2011) a tiež od rozhodnutí sp. zn. 5Sži/1/2009, sp. zn. 1Sžo/23/2010, sp. zn. 1Sžd/18/2011, keď sťažovateľovi naďalej zostáva upretá možnosť pochopiť právne závery nevybočujúce z logiky aplikácie práva a vedúce k myšlienke obsiahnutej vo výrokovej časti rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa a po ňom žalovaného.

12. Žalovaný sa k obsahu kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 22.12.2021, so závermi obsiahnutými v napadnutom rozsudku správneho súdu sa plne stotožnil a žiadal kasačnú sťažnosť zamietnuť.

13. Ďalší účastník sa k obsahu kasačnej sťažnosti nevyjadril.

14. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods.2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, je prípustná a podaná oprávnenou osobou, prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP, viazaný rozsahom a námietkami kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1, 2 SSP) a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je nutné zamietnuť z nasledovných dôvodov.

15. Podľa § 67 ods. 4 stavebného zákona v znení účinnom ku dňu právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (27.07.2019), ak stavebník požiada o zmenu doby trvania reklamnej stavby pred uplynutím tejto doby, tak podaním žiadosti doba trvania reklamnej stavby až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o žiadosti neplynie.

16. Podľa § 58 ods. 2 prvá veta stavebného zákona stavebník musí preukázať, že je vlastníkom pozemku alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 tohto zákona, ktoré ho oprávňuje zriadiť na ňom požadovanú stavbu.

17. Podľa § 60 ods. 2 písm. b/ stavebného zákona, stavebný úrad zastaví stavebné konanie, ak stavebník nepreukázal požadované náležitosti žiadosti o stavebné povolenie podľa § 58 ods. 2 až 4.

18. Kasačný súd nepovažuje za potrebné podrobne sa venovať každému detailu konania pred správnymi orgánmi či pred krajským súdom a nadbytočne tak opakovať fakty, ktoré sú účastníkom konania dobre známe, ale v odôvodnení svojho rozhodnutia sa zameria na rozhodujúce skutočnosti, majúce súvis s kasačnými dôvodmi.

19. Kasačný súd konštatuje, že predmetom kasačného konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného Okresný úrad Nitra, č. OU-NR-OVBP2-2019/018220 zo dňa 12.07.2019, ktorým na základe odvolania žalobcu NUBIUM s.r.o. potvrdil rozhodnutie stavebného úradu č. 133/2018-013-Re zo dňa 21.12.2019 ako prvostupňového správneho orgánu, ktorým tento rozhodol podľa ust. § 60 ods. 2 písm. b) stavebného zákona tak, že zastavuje konanie o zmenu doby trvania reklamnej stavby z dôvodu, že stavebník nepreukázal obnovenie nájomného vzťahu k pozemku, založeného nájomnou zmluvou č. j. 341/06/SM zo dňa 07.04.2006 v spojení s Dodatkom č. 1 zo dňa 04.03.2015.

20. Z administratívneho spisu je zrejme nasledovné:

- dňa 05.09.2017 Mesto Nitra (prenajímateľ) oznámilo žalobcovi (nájomca), že platnosť Nájomnej zmluvy v znení Dodatku č. 1 končí dňa 31.12.2017 a predĺženie platnosti tejto zmluvy na ďalšie obdobie nebude možné; zároveň Mesto Nitra vyzvalo žalobcu, aby najneskôr do dňa 07.01.2018 pozemok, ktorý bol predmetom nájmu, vypratá;
- dňa 29.12.2017 sťažovateľ požiadal Mesto Nitra o predĺženie doby trvania reklamnej stavby, a to na dobu platnosti nájomnej zmluvy s tým, že žiadosť o predĺženie Nájomnej zmluvy odoslal prenajímateľovi;
- k uvedenej žiadosti doložil fotografiu lokality a kópiu pôvodného rozhodnutia - stavebného povolenia zo dňa 29.10.2015, podľa ktorého bola predmetná reklamná stavba dočasne povolená na obdobie do 31.12.2017;
- dňa 15.01.2018 vyzval stavebný úrad sťažovateľa, aby v lehote 15 dní doplnil podanie zo dňa 29.12.2017 o.i. o doklad preukazujúci právo k pozemku, na ktorom sú predmetné reklamné stavby, ktorých dobu trvania žiadal predĺžiť;
- v rovnaký deň rozhodnutím č. 133/2018-004-Re žalovaný prerušil konanie o zmenu doby trvania reklamnej stavby začaté dňa 29.12.2017;
- dňa 29.01.2018 podalo Mesto Nitra žalobu o vypratanie nehnuteľnosti na príslušný okresný súd;
- dňa 06.02.2018 sa sťažovateľ vyjadril názor, že sa nájomná zmluva predlžuje do 31.12.2018 zo zákona;
- dňa 26.02.2018 doručil ďalší účastník (prenajímateľ Mesto Nitra) stavebnému úradu oznámenie o skončení platnosti Nájomnej zmluvy v znení Dodatku č. 1 k 31.12.2017 a teda o ukončení nájomného vzťahu so žalobcom v zmysle tejto zmluvy; ďalší účastník týmto reagoval na žiadosť stavebného úradu o oznámenie skutočnosti významnej pre konanie a rozhodnutie, a to či Nájomná zmluva v znení Dodatku č. 1 bola ponechaná v platnosti, príp. či boli uzatvorené ďalšie dodatky alebo bol nájomný vzťah so žalobcom ukončený;
- listom zo dňa 04.09.2018 stavebný úrad oboznámil sťažovateľa, že v konaní o zmenu doby trvania reklamnej stavby zhromaždil rozhodujúce podklady na vydanie rozhodnutia a že má právo sa s nimi oboznámiť a vyjadriť sa k nim; zároveň ho vyzval, aby sa s týmito podkladmi v lehote 7 pracovných dní od doručenia výzvy oboznámil;
- listom zo dňa 12.12.2018 stavebný úrad zaslal sťažovateľovi (na základe jeho vyžiadania zo dňa 04.10.2018) kópiu spisového materiálu č. 133/2018 - Re.

21. Kasačný súd konštatuje, že žalobca v pomerne komplikovane zostavenej kasačnej sťažnosti uplatňuje niekoľko relatívne samostatných sťažnostných bodov, z ktorých zároveň vyvodzuje aj porušenie svojho práva na spravodlivý proces. Vo výsledku však možno z obsahu kasačnej sťažnosti vyrozumieť, že žalobca vytyka správne súdu nesprávne právne závery súvisiace s otázkou splnenia podmienok zastavenia konania podľa § 60 ods. 2 písm. b) stavebného zákona; neaplikovanie § 137 stavebného zákona; nezohľadnenie námietky predpojatosti; nezrozumiteľnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku; odklon správneho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe.

22. Kasačný súd uvádza, že bude v ďalších častiach odôvodnenia tohto rozsudku odkazovať na odôvodnenie rozsudku sp. zn. 5Sžk/17/2021 zo dňa 15.12.2021 v obdobnej veci, týkajúcej sa rovnakého predmetu konania (zastavenie konania o zmenu doby trvania reklamnej stavby z dôvodu, že stavebník nepreukázal obnovenie nájomného vzťahu), rovnakého sťažovateľa (NUBIUM s.r.o.), žalovaného (Okresný úrad Nitra) a ďalšieho účastníka (Mesto Nitra. V tejto obdobnej veci s takmer totožným skutkovým a právnym stavom a kasačnými námietkami sa konalo o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11S/42/2019, t. j. proti rozhodnutiu, na ktoré

správny súd postupom podľa § 140 SSP odkazuje v bode 23 a 24 odôvodnenia. S poukazom na § 464 ods. 1 SSP uvádza kasačný súd prevzatú časť odôvodnenia rozsudku sp. zn. 5Sžk/17/2021, s ktorou sa v plnej miere stotožňuje:

„37. Kasačný súd považuje za kľúčové pre rozhodnutie vo veci posúdenie otázky, či bolo zákonným postupom, keď prvostupňový správny orgán podľa § 60 ods. 2 písm. b/ stavebného zákona zastavil konanie o zmenu doby trvania reklamnej stavby z dôvodu, že žalobca ako stavebník nepreukázal dokladmi vlastníctvo resp. iné právo k pozemku, na ktorom boli umiestnené predmetné reklamné stavby, a to bez toho, aby aplikoval § 137 stavebného zákona.

38. Kasačný súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj predložený administratívny spis žalovaného a prvostupňového správneho orgánu konštatuje, že sa v plnej miere stotožňuje s odôvodnením kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku krajského súdu a na jeho odôvodnenie v plnom rozsahu odkazuje. Z uvedených dôvodov opakované skutkové a právne závery krajského súdu explicitne nezdôvodňuje. Navyiac, kasačný súd udáva, že krajský súd sa so všetkými relevantnými žalobnými bodmi, riadne vysporiadal a podrobne až vyčerpávajúco zdôvodnil svoje rozhodnutie, pričom racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové aj právne závery.

39. Kasačný súd k aplikácii § 137 stavebného zákona uvádza, že v konaniach upravených v stavebnom zákone sa môžu vyskytnúť tzv. občianskoprávne a iné námietky, o ktorých prináleží rozhodovať súdu. Pôjde predovšetkým o námietky týkajúce sa vlastníckych a užívacích práv k pozemkom a stavbám. Cieľom tohto ustanovenia je o. i. chrániť vlastnícke a užívacie práva oprávnených subjektov - t.j. vlastníkov pozemkov a osôb, ktoré majú užívacie práva k týmto pozemkom. V tejto súvislosti je však potrebné vziať do úvahy rozhodujúce skutkové okolnosti, ktorými je v prvom rade dostatočne jasné a presné určenie konca prenájmu pozemku, na ktorom sa nachádzala dotknutá reklamná stavba, pričom podľa nájomnej zmluvy č. 1153/06/SM zo dňa 27. novembra 2006 v znení dodatku č. 1 zo dňa 22. júla 2014 a dodatku č. 2 zo dňa 18. júna 2015 bola predmetná zmluva uzavretá na dobu určitú a to do 31. decembra 2017. Ďalšou skutkovou okolnosťou bolo, že žalobca bol prenajímateľom vopred upozornený na koniec nájomnej zmluvy resp. neskôr vyzvaný na odstránenie reklamnej stavby. Žalobca nepreukázal vlastnícke alebo iné právo k pozemku, keďže nepredložil ani novú nájomnú zmluvu ani výpis z listu vlastníctva. Práve naopak, výpisom z listu vlastníctva a vyjadrením prenajímateľa pozemku o skončení nájmu, bol preukázaný vlastnícky vzťah Mesta Nitra k pozemku a vyvrátené „iné právo k pozemku“ zo strany žalobcu. Okrem uvedeného vlastník pozemku podal žalobu na vypratanie nehnuteľnosti v zmysle § 676 ods. 2 OZ, takže je zrejmé, že doba nájmu sa taktiež zo zákona nepredĺžila.

40. Pri aplikácii § 137 stavebného zákona stavebný úrad musí dôsledne vyhodnotiť charakter námietok, či ide skutočne o občianskoprávne námietky alebo námietky územno-technického, prípadne stavebnotechnického charakteru, ktoré sú upravené inými právnymi predpismi. Kasačný súd však zdôrazňuje, že nemožno akceptovať, aby akákoľvek otázka, ktorá môže mať presah do občianskoprávnej oblasti, a ktorú si účastník v konaní podľa stavebného práva uplatní, automaticky a bez prihliadnutia na jej obsah zakladala zákonný dôvod na postup podľa § 137 stavebného zákona. Obsahom námietky žalobcu, ktorá mala občianskoprávny presah nebolo domáhanie sa ochrany vlastníctva, ale namietané predĺženie doby nájmu, čo však, ako správne konštatoval aj krajský súd v napadnutom rozsudku nemalo oporu v zákone a teda kasačný súd s ohľadom na skutkové okolnosti uvedené nepovažuje za tzv. predbežnú otázku, pri ktorej by bolo potrebné aplikovať § 137 stavebného zákona. Kasačný súd v tejto súvislosti konštatuje, že judikatúra (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžp/23/2013 zo dňa 30. apríla 2014) pripúšťa, že správny orgán v stavebnom konaní v rámci svojej rozhodovacej právomoci je oprávnený a aj povinný riešiť aj otázky, ktoré patria do pôsobnosti iných orgánov (t. j. iného správneho orgánu alebo súdu), ak to zákon priamo nevyklučuje, vychádzajúc i zo zásady zákonnosti a hospodárnosti konania. Keďže v tomto prípade však podľa kasačného súdu ani nejde o predbežnú otázku, tak ani jej prípadný občianskoprávny presah z nej nečiní občianskoprávnu námietku resp. inú námietku, pri ktorej by mali príslušné správne orgány postupovať podľa § 137 stavebného zákona. Povinnosťou príslušného stavebného úradu je vždy posúdiť charakter a obsah nastolenej otázky, a na základe toho posúdiť svoju

kompetenciu, či je oprávnený sám si ju vyhodnotiť, alebo či je potrebné aplikovať § 137 stavebného zákona.

41. Námietku žalobcu o zmätočnom a nejasnom odôvodnení rozhodnutia krajského súdu kasačný súd považuje za nedôvodnú, keďže krajský súd, aj s odvolaním sa na skutkové zistenia dostatočne ozrejmil právne závery, aj spolu s citáciou relevantných právnych predpisov..“

23. V inej obdobnej právnej veci rovnakého sťažovateľa rozhodoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), ktorý uznesením zo dňa 29.06.2021 sp. zn. II. ÚS 347/2021-13 odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa, ktorý namietal porušenie princípu rovnosti, nepreskúmateľnosť rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 5Sžk/38/2020 a skutočnosť, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je pre adresáta pochopiteľné. Ústavný súd mal v danom prípade za to, že otázky týkajúce sa § 137 stavebného zákona zodpovedal správny súd aj NS SR vyčerpávajúcim a ústavne udržateľným spôsobom. Sťažovateľ mal uzavretú s Mestom Nitra nájomnú zmluvu na dobu určitú, sťažovateľ bol vopred písomne upozornený, že nebude možné predĺžiť nájomnú zmluvu, a napokon sťažovateľ nepredložil žiadny dôkaz o inom práve k pozemku. Navyše z ústavnej sťažnosti ani z obsahu rozhodnutí k nej priložených nevyplývalo, akým relevantným spôsobom sťažovateľ požadoval trvanie, či už nájomnej zmluvy, alebo iné právo k pozemku. Práve táto skutočnosť bola totiž esenciálnou v okolnostiach danej veci a vo vzťahu k povoleniu zmeny doby trvania reklamnej stavby. Uvedené okolnosti boli podľa názoru ústavného súdu podstatnými pre posúdenie otázky možného predĺženia doby trvania reklamnej stavby, resp. posúdenia zákonnosti zastavenia správneho konania. Na tieto právne závery kasačný súd odkazuje a stotožňuje sa s nimi.

24. Kasačný súd k námietke nesplnenia podmienok pre zastavenie konania podľa § 60 ods. 2 písm. b) stavebného zákona doplnia, že pri povoľovaní stavby na určitú dobu sa predpokladá, že jej vplyvy budú trvať len počas doby, na ktorú má byť povolená. Ak má byť doba jej trvania predĺžená, ide o odlišnú situáciu, než o akej stavebný úrad rozhodoval pôvodne. Preto nie je možné vychádzať z toho, že výsledky pôvodného posúdenia budú bez ďalšieho použiteľné aj pri jej posudzovaní na ďalšiu dobu. Tomuto záveru nasvedčuje aj § 88 ods. 1 písm. d) stavebného zákona, podľa ktorého sa stavba, ktorá bola zriadená na obmedzenú dobu, musí po jej uplynutí bez ďalšieho odstrániť; zákon sám teda jasne predpokladá, že takáto stavba nebude na okolie vplývať dlhšie než to bolo pôvodne povolené (obdobne sp. zn. 4Sžk/17/2021).

25. Stavebný úrad preto postupoval správne, keď na základe žiadosti sťažovateľa zo dňa 29.12.2017 o predĺženie doby trvania reklamnej stavby opätovne skúmal, či obsahuje všetky náležitosti, vrátane preukázania vlastníctva pozemku alebo iného práva vymedzeného v § 139 ods. 1 stavebného zákona, ktoré ho oprávňuje zriadiť na ňom požadovanú stavbu. Keďže sťažovateľ požiadal o zmenu doby trvania reklamnej stavby podľa § 67 ods. 4 stavebného zákona, jeho povinnosťou bolo stavebnému úradu predložiť úplnú žiadosť podľa § 58 ods. 1 a 2 stavebného zákona, teda - okrem iného - preukázať, že je vlastníkom pozemku, na ktorom je stavba umiestnená, alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona. Z administratívneho spisu je zrejmé, že nedošlo k obnoveniu nájmu, ako to tvrdí sťažovateľ. Sťažovateľ nepreukázal, že k pozemku, na ktorom má umiestnenú reklamnú stavbu, má podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona iné právo, ktoré by ho oprávňovalo naďalej túto stavbu na predmetnom pozemku udržiavať a požiadať o zmenu doby trvania reklamnej stavby. Sťažovateľ teda nepreukázal požadované náležitosti žiadosti o zmenu doby trvania reklamnej stavby, ktorú ani na výzvu stavebného úradu nedoplnil, a preto bol stavebný úrad povinný konanie zastaviť podľa § 60 ods. 2 písm. b) stavebného zákona.

26. Pokiaľ sťažovateľ v tejto súvislosti namietal, že stavebný úrad nemal prihliadať na podnet ďalšieho účastníka konania, resp. ak naň prihliadol, nemohol konanie zastaviť v zmysle § 60 ods. 2 písm. b) stavebného zákona, kasačný súd poukazuje na to, že ďalší účastník je účastníkom už od momentu začatia správneho konania; doručenie upovedomenia o jeho začatí na jeho status nemá vplyv (rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4Sžk/17/2021). V prejednávanej veci sťažovateľ podal stavebnému úradu žiadosť o zmenu doby trvania reklamnej stavby dňa 29.12.2017. Týmto dňom

začalo konanie o tejto otázke a týmto dňom sa jeho účastníkom stal aj ďalší účastník, a to bez ohľadu na to, že stavebný úrad ešte nepostupoval podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona. Ak stavebný úrad prihliadal na oznámenie ďalšieho účastníka, nemožno na tomto postupe vidieť nič nezákonného, preto je aj uvedená námietka nedôvodná.

27. Pokiaľ sťažovateľ namieta neakceptovanie námietky o prevode vlastníckeho práva, kasačný súd ju vyhodnotil ako plne nedôvodnú a v tejto otázke sa stotožňuje so závermi správneho súdu. Sťažovateľ bol riadnym účastníkom konania o zmenu doby trvania reklamnej stavby. V priebehu tohto konania, ktoré bolo ukončené vydaním preskúmaného rozhodnutia žalovaného zo dňa 12.07.2019, žiadnym spôsobom neoznámil a ani nepreukázal, že reklamné stavby v priebehu odvolacieho konania predal inej osobe na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11.02.2019. Žalovaný teda mohol a zároveň musel svoje rozhodnutie vydať len vo vzťahu k žalobcovi ako k účastníkovi konania, pričom v tomto smere kasačný súd nezistil žiadne jeho pochybenie.

28. K sťažnostnej námietke, týkajúcej sa vznesenia námietky predpojatosti, kasačný súd konštatuje, že žalobca až v odvolaní zo dňa 06.02.2019 proti rozhodnutiu stavebného úradu „podotkol“, že vo veci konala „pravdepodobne“ zamestnankyňa mesta T. G. (značka Re), voči ktorej už namieta zaujatosť vo všetkých veciach vedených na stavebnom úrade mesta Nitra zo samostatných dôvodov spočívajúcich v konaní zasahujúcom do súkromnoprávnych vzťahov sťažovateľa a ďalších subjektov. Kasačný súd ďalej konštatuje, že v administratívnom spise sa nenachádza žiadne iné podanie sťažovateľa, obsahujúce konkrétnu námietku zaujatosti voči zamestnancovi (zamestnancom) stavebného úradu alebo žalovaného.

29. Sťažovateľ až v správnej žalobe argumentuje tým, že stavebný úrad o námietke predpojatosti vedel, lebo mu bola doručená dňa 29.09.2017. Kasačný súd konštatuje, že táto námietka nemohla byť podaná v tu preskúmanom správnom konaní, ktoré sa začalo na základe žiadosti sťažovateľa zo dňa 29.12.2017. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že žalobca v konaní pred správnymi orgánmi a ani v správnom súdnom konaní netvrdil a ani nepreukázal, že by ním podaná námietka predpojatosti zo dňa 29.09.2017 mala taký súvis s tu prejedávanou vecou, ktorý by odôvodňoval úvahu o tom, že stavebný úrad mal mať v konaní o žiadosti žalobcu zo dňa 29.12.2017 pochybnosti o nepredpojatosti svojich zamestnancov.

30. Kasačný súd zdôrazňuje, že ak sa sťažovateľ v konaní pred správnym orgánom (stavebným úradom) domnieval, že konkrétny zamestnanec (zamestnanci) prvostupňového správneho orgánu môže byť predpojatý, mal možnosť oznámiť správne orgánu konkrétne skutočnosti nasvedčujúce dôvodom pre vylúčenie zamestnanca z prejednávania konkrétnej veci. V záujme dodržania objektivity rozhodovania je nevyhnutné, aby účastník konania informoval príslušný správny orgán o skutočnostiach nasvedčujúcich vylúčenie zamestnanca bez zbytočného odkladu a správny orgán má o tejto skutočnosti rozhodnúť čo najrýchlejšie. Vzhľadom na vyššie uvedené sa kasačný súd stotožňuje s krajským súdom (vysloveným vo veci sp. zn. 11S/42/2019) v tom, že sťažovateľ v administratívnom konaní námietku predpojatosti neuplatnil.

31. K námietke odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu kasačný súd uvádza, že v konaní pod sp. zn. 4Sžo/3/2011 bolo predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie vo veci prepustenia zo služobného pomeru policajta. V konaní pod sp. zn. 5Sži/1/2009 bolo predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie vo veci sprístupnenia kompletného originálu zmluvy o predaji akcií. Vec označená ako sp. zn. 1Sžo/23/2010 sa v súdnom manažmente nenachádza, podľa rozvrhu práce NS SR na rok 2010 označený senát vecí v registri Sžo ani nevybavoval a žalobca zrejme uviedol nesprávnu spisovú značku. Vo veci sp. zn. 1Sžd/18/2011 bolo predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie vo veci priestupkov. Kasačný súd tak konštatuje, že vo vyššie uvádzaných rozhodnutiach, s ktorými mal byť údajne napadnutý rozsudok v rozpore, právna otázka povolenia zmeny doby trvania reklamnej stavby podľa stavebného zákona vôbec nebola riešená. Preto námietku o odklone od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu vyhodnotil ako nedôvodnú.

32. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že nezistil dôvodnosť kasačnej sťažnosti a preto ju ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

33. O náhrade trov kasačného konania rozhodol v zmysle § 467 ods. 1 SSP tak, že žalovanému, ktorý ako úspešný účastník má právo na náhradu trov, tieto nepriznal, pretože neboli splnené podmienky aplikácie § 168 SSP. Sťažovateľ ako neúspešný účastník nemá právo na ich náhradu (§ 167 ods. 1 SSP a contrario). Ďalšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 169 SSP, keďže mu nevznikli trovy v súvislosti s plnením povinnosti.

34. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

### **Poučenie :**

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.